

När vi skildrar fordonshobbyn handlar det ofta om våra fordon, renoveringar, veteranmarknader, rallyn m.m. Det är inte lika ofta som vi skildrar affärsverksamheten kring våra fordon dvs. hur det har gått i samband med köp och försäljning. De flesta av oss som har kommit upp i 60+ har gjort åtskilliga affärer under åren varav en del gått bra och andra gått sämre. Jag har skrivit ner mina minnen från tre av de affärer som inte gått som jag tänkt. Här kommer den första:

Köp av en BMW som inte blev av

För några dagar sedan åkte jag förbi en orange BMW 518i som stod på en parkering på Flogstavägen. Den kom mig att tänka tillbaka på en bilaffär som inte blev av.

BMW 518i fotograferad på Flogstavägens parkering 2008-03-28

I slutet av sommaren 1980 var det dags för mig att byta bil. Den gamla Televerksbil som jag köpt av Broby-Kalle och kört med några år hade tjänat ut och efter att ha vandrat runt på bilfirmorna i Uppsala hade jag fastnat för en mycket fin BMW i 5-serien som hade gått ca 4 000 mil. Den fanns hos Peugeot-representanten i Uppsala. Enligt vad jag mins det var den lika den bil som jag fotograferat på Flogstavägens parkering.

I beskrivningen kallades den för ljusröd men i praktiken var den orange. Jag var van vid färgen för min gamla Televerksbil hade en likartad färg. Orange var modernt en tid även utanför Televerket.

Den är snygg även bakifrån

Eftersom jag tycker om att gå runt och titta på bilarna utan att prata med en försäljare så hade jag gjort mitt val utan att prata med någon på företaget.

För att göra upp affären så skyndade jag mig hem från arbetet en dag, hämtade min 4-årige son på dagis och lyckades komma till bilfirman halv sex.

Det var enligt min bedömning gott om tid för att skriva kontrakt m.m. Det handlade om ett kontantköp utan inbyte så det var ju bara att provköra, komma överens om priset och skriva papper.

Jag blev mycket förvånad när jag inte såg någon försäljare i något av säljarbåsen. Det fanns heller inga kunder i lokalen trots att det är en av Uppsalas större bilfirmor. Jag och min son vandrade runt BMW:n och väntade på att någon skulle dyka upp men först när

klockan var ett par minuter före sex kommer två yngre bilförsäljare in från gården med varsitt badmintonracket i handen varav den ena säger: "Vill ni vara vänliga att gå nu för vi skall stänga."

Innan jag och sonen var halvvägs framme till vår gamla Televerksbil var båda försäljarna ute på Kungsgatan i sina demonstrationsbilar.

Jag hann aldrig säga något eftersom jag blev ganska snopen över att få den kommentaren jag fick efter att ha väntat en halvtimme. Tydligen skulle man på den firman beställa tid för att få prata med en säljare.

Audi 100 LS.

Veckan efter köpte jag en ljusblå fyradörrars Audi 100 LS på Wolraths bil. Det var också var en mycket fin bil och hade gått ungefär lika långt som BMW:n. Vi hade Audin i många år.

Televerksbilen som var en Ford Taunus 15 M herrgårdsvagn hamnade på skroten. Den var inte tekniskt sliten men rosten hade gjort en reparation olönsam.

Min fru, som inte är särskilt intresserad av bilar, talar fortfarande med förtjusning om vår Audi och har flera gånger föreslagit att vi ska köpa en Audi igen. Särskilt har hon tittat på Audi TT. Möjligen kan det bero på att den Audi vi hade var blå vilket är hennes favoritfärg. Vi har aldrig senare haft någon blå bil.

Jag har även senare tittat på bilar hos Peugeotrepresentanten men har aldrig köpt någon bil där även om det var nära för några år sedan att jag köpte en ny Subaru men besvikelsen över bemötandet sitter kvar trots att det snart är 28 år sedan.

Om jag hade köpt BMW:n och haft den kvar i dag så hade jag haft en fin veteranbil.

/Claes-Göran Barrestam